

Επίδραση της δεξμεδετομιδίνης στα τενοντομυικά αντανακλαστικά των οπισθίων άκρων σκύλων με θωρακοσφυϊκό σύνδρομο. Προκαταρκτικά αποτελέσματα

Πολίτης Χ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακός Φοιτητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Σαρπεκίδου Ε. Κτηνίατρος, υποψήφια Διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Πολυζοπούλου Ζ. Κτηνίατρος, Καθηγήτρια, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Καζάκος Γ.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, Μονάδα Ανασθησιολογίας-Εντατικής Θεραπείας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Oral Communications: Neurology - Neurosurgery - Equine

Effect of dexmedetomidine on hind limb myotatic reflexes in dogs with thoracolumbar syndrome. Preliminary results

Politis C. DVM, MSc, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece
Sarpekidou E. DVM, PhD Student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Polyzopoulou Z. DVM, Professor, Department of Laboratory Diagnostics, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Kazakos G.** DVM, Professor, Anesthesiology and Intensive Care Unit, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Το stress πολλών σκύλων που προσκομίζονται για νευρολογική εξέταση αρκετές φορές την καθιστά δύσκολη. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η αξιολόγηση και εκτίμηση των τενοντομυικών αντανακλαστικών των οπισθίων άκρων σκύλων με θωρακοσφυϊκό σύνδρομο μετά την ενδομυϊκή χορήγηση δεξμεδετομιδίνης.

Υλικά και μέθοδοι

Σε εννέα σκύλους που προσκομίστηκαν στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς του Τμήματος Κτηνιατρικής του Α.Π.Θ. με θωρακοσφυϊκό σύνδρομο βαρύτητας 3 ή 4 (κλίμακα από 0 υγιές έως 5 παραπληγία με απώσα την εν τω βάθει αισθητικότητα) έγινε αξιολόγηση των νωπιαίων αντανακλαστικών των οπίσθιων άκρων (επιγονατιδικό, κάμψης, ισχιακό, κνημιαίο). Ακολούθως χορηγήθηκε δεξμεδετομιδίνη 180 µg/m² και η εκτέλεση των αντανακλαστικών επαναλήφθηκε 30' αργότερα. Έγινε καταγραφή των γωνιών που σχηματίζουν οι αρθρώσεις του γονάτου και του ταρσού κατά την εκτέλεση

Introduction

Neurological examination of stressed dogs is often difficult. The aim of this study is to evaluate the hind limb myotatic reflexes of dogs with thoracolumbar syndrome after administration of dexmedetomidine.

Materials and methods

Hindlimbs spinal reflexes (patellar, flexion, ischial, tibial) in nine dogs referred to the Companion Animal Clinic with thoracolumbar syndrome of severity 3 or 4 (scale 0-5) were evaluated on admission. Subsequently, dexmedetomidine 180 µg/m² was administered intramuscularly and the reflexes were reevaluated 30' later. Angle changes formed by the stifle and tarsal joints before and after dexmedetomidine administration was assessed. Stress level changes and sedation degree during neurological examination were also evaluated.

των νωτιαίων αντανακλαστικών πριν και μετά την χορήγηση της δεξμεδετομιδίνης. Επιπλέον εκτιμήθηκε και ο βαθμός ηρέμησης των σκύλων αυτών κατά τη νευρολογική εξέταση.

Αποτελέσματα

Ύστερα από χορήγηση δεξμεδετομιδίνης, ο βαθμός ηρέμησης ήταν 6/17, δηλαδή μέτριου βαθμού που καθιστά ευκολότερη τη διαχείριση των σκύλων και την εκτέλεση των αντανακλαστικών. Κατά τη σύγκριση των τελικών γωνιών στο γόνατο και στον τارسό οι οποίες σχηματίζονται κατά την εκτέλεση των αντανακλαστικών πριν και μετά την χορήγηση δεξμεδετομιδίνης, διαπιστώθηκε μία ήπια αύξηση η οποία δεν ήταν ωστόσο στατιστικώς σημαντική και η οποία, προφανώς, δεν μετέβαλε την κλινική ερμηνεία των αναφερθέντων αντανακλαστικών ως αυξημένα. Συνεπώς δεν μεταβλήθηκε η νευροανατομική εντόπιση του σημείου βλάβης.

Συμπεράσματα

Η χορήγηση δεξμεδετομιδίνης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για ηρέμηση σε σκύλους με θωρακοσφυϊκό σύνδρομο χωρίς να επηρεάζεται η εντόπιση της βλάβης. Η ολοκλήρωση της μελέτης θα οδηγήσει σε καταληκτικά συμπεράσματα.

Results

Mean sedation score was 6/17 after dexmedetomidine administration, which is considered moderate degree of sedation making it easier to manage them and perform the reflexes. When comparing the final stifle and tarsal angles formed before and after dexmedetomidine administration, a slight increase was found. However, differences between the angles were not statistically significant. Subsequently, localization was not altered.

Conclusions

Administration of dexmedetomidine can be used as an alternative for sedation in dogs with thoracolumbar syndrome without affecting the neuro-anatomical localization of the lesion. Completion of the study will lead to conclusive results.